



# Mérni a mérhetetlent

## A rezonometria lehetőségei

Amíg ma már senkitől sem idegen a grafológia kifejezése, addig meglehetősen kevesek számára ismert az írásanalitika fogalma. Nem meglepő módon leginkább egymás szinonimájaként értelmezik őket, holott az írásanalitika nem azonos a grafológiával.

**M**íg a klasszikus grafológia „csupán” az emberi viselkedést, addig az írásanalitika a kézírást minden ízében vizsgálja, mindazon tudományterületeket érintve, melyek az írással és annak elemzésével kapcsolatosak. Létezik kutatási területe, mely többek között az írásföldrajzzal vagy a még titokzatosabb elnevezésű

írászetésszel foglalkozik. (Ez utóbbi terület kifejezetten a szembetegségekre, illetve azok kézírásból történő diagnosztikájára szakosodott.) Ugyancsak az írásanalitika tárgykörébe tartozik a rezonometria módszere is.

Maga az elnevezés három kifejezés összeolvadásából keletkezett. Az első rész a rezonanciára (információátadás) utal, a második, a *nomosz*, a tudomány-

ra, a harmadik, a *metria* pedig a mérhetőségre, lévén ez egy forradalmian új, sztenderdizált, tudományos írásvizsgálati mérési módszer.

### Mit és hogyan mérhetünk?

Ez a módszer olyan lehetőséget teremtett az írásvizsgálat területén, amire a klasszikus grafológia nem képes, mérhetővé tette a mérhetetlent: az ember tudatalat-

tját. Képzelnünk el egy jéghegyet, és gondoljunk arra a közismert kifejezésre, amely vele kapcsolatban akkor hangzik el, amikor arra próbálunk utalni, hogy egy adott dolog csupán kis részlete az egésznek, azaz csak a jéghegy csúcsa. A jéghegy legnagyobb része valójában a víz felszíne alatt található. A jéghegyhez hasonlatosan az emberi léleknek is van egy kisebb, „vízfelszín feletti”, mások által érzékelhető, tudatos része, és van egy ennél lényegesen nagyobb, „felszín alatti” területe, mely láthatatlan és tudatalan módon fejti ki hatását.

A klasszikus grafológia a felszín feletti területet, a jéghegy csúcsát, azaz az ismereteinket, a tudást, a képességeinket és készségeinket képes rekonstruálni, ezzel szemben a rezonometria a felszín alatti területre, a tudatalanunkra koncentrál. Egészen pontosan a tudat alatti készletek viselkedésre gyakorolt hatását méri. Nemcsak azt képes megmondani, hogy ki milyen, de megadja a választ egy fontosabb kérdésre, a miétre is.

## Válasz a kérdésekre

Sokan teszik fel maguknak a következő kérdéseket: Miért nem találok a helyem a világban? Miért vagyok magányos? Miért vonzok be az életembe ugyanolyan férfiakat/nőket? Miért szorongok? Miért hajszolom bele magam a munkába? Miért fogok ki állandóan „rossz” főnököt vagy munkát? Miért rontok el mindent? Tán elsőre meglepően hangzik, de még ott is jó eséllyel kereshetünk a rezonometria módszerével, feltárhatjuk még annak az okát is, hogy miért történnek látszólag véletlenül sorozatos balesetek. Ám a tudat alatti készletek megismerésével a karrierépítéssel vagy éppen a munkaerő-kiválasztással kapcsolatos kérdésekre is választ kaphatunk, mivel ez a módszer a magánéleti kérdések mellett a munka világában is kiválóan alkalmazható.

Az eljárás gyakorlati haszna éppen e terület vizsgálata kapcsán kiemelkedő, hiszen a motiváció, az állandó személyiségvonások, az, amit magunkról tudunk és gondolunk, az ebből következő értékrendünk mint-mind a tudatalatti „térfelel” sorakoztatható fel, és a sikeresség, a beválás szempontjából nagy jelentőséggel bíró és vizsgálható tényező. Legfőképpen azok számára adhat választ és jelenthet megoldást, akikben a fentiekhez hasonló kérdések már többször megfogalmazódtak, ám nem találtak rá

kielégítő magyarázatot. És persze azoknak is, akik mélyebb önismeretre törekednek, akik életében viharok dúlnak, visszatérő, megoldatlan párkapcsolati, hivatásbeli nehézségekkel vagy elakadásokkal küzdenek, vagy akik választút előtt állnak, de nem tudják, merre induljanak tovább. Az írásanalitikus a tényen túl a tudatalattiban rejlő okot világítja meg, ami egy adott élethelyzet kialakulásához vezetett, ezzel nyakon csípve az „elkövetőt”: a lelkünk mélyén megbúvó valódi mozgatórugóinkat.

## Lényeges különbség

A rezonometria is azokat az íráselemeket vizsgálja, mint a klasszikus grafológia, ám mérési és adatfeldolgozó gyakorlata nem hasonlít az utóbbiéra. A mérés egy speciális mérőfólia segítségével történik, és nem milliméterben, hanem egy ugyancsak speciális skálán és rendszerben ábrázolva dolgozza fel és értékeli az adatokat. Ez képi a módszer lelkét, mely a pszichológiai tesztekkel bizonyítottan 98 százalékos lefedettséget mutat, nem manipulálható, és – számos humándaosztikai eszközzel ellentétben – nem becsapható.

Ugyancsak markáns különbség a klasszikus grafológiával összehasonlítva, hogy a rezonometriában az író személyt nem úgynevezett spontán reakcióra bírjuk azáltal, hogy egy aktuálisan kitalált szöveget íratatunk le vele, hanem egy látszólag semleges, ámde annál speciálisabb szöveget másoltatunk. A másolt szöveg íratása ellen tiltakozók gyakori vádjá éppen a spontaneitás és az ahhoz köthető írásjelentések ilyenén való elvesztésére vonatkozik, ami akár igaz is lehet, ha nem hagynánk figyelmen kívül azt a tény, hogy az életben vajmi kevés esetben áll módunkban spontán módon viselkedni. Talán csak otthon, a fürdőszobai tükör előtt...

Ezzel szemben valahányszor kapcsolatba lépünk valakivel, vagy intézzük napi teendőinket, neveljük a gyermekünket, interjúzunk egy állásra, párkapcsolatot alakítunk ki, lényegében feladatot oldunk meg, és ezen feladatmegoldások sikerét vagy sikertelenségét csak hasonló feladathelyzetben tudjuk rekonstruálni, illetve vizsgálni. A másolás tehát átlátható és tiszta körülményeket teremt, lévén, hogy a rezonometriában mindenki ugyanazt a szöveget ugyanolyan körülmények között hozza létre. Meg-

győződés, hogy az ebből következő nyereség megéri a spontaneitás hiánya kapcsán keletkező veszteséget.

## Tiltások és parancsok

Az így feltárt okok alapjaiban változtatják meg egy ember életét, és nemegyszer gyermekkorunkig vezethetők vissza, és olyan szülő-gyermek kapcsolatban keletkezett – pszichológiai szakszóval – „parancsokban” és „tiltásokban” gyökeresnek, melyekről nincs tudomásunk, mivel ezek tudattalanul fejtetik ki hatásukat. Vannak, akik egyszerre több „tiltást” és „parancsot” is hordoznak, és ezek addig határozzák meg életüket „sorskönyvszerűen”, amíg azok felszínre nem kerülnek, azaz amíg nem tudatosulnak. Míg bizonyos parancsok teljesítményre sarkallják az embert, és felkészítik arra, hogy megbirkózzon az élet nehézségeivel, addig más parancsok, illetve tiltások gyeplőként rántják vissza, gátat vetve a későbbi boldogulásnak.

A rezonometria segítségével nyomára akadhatunk a boldogtalanság, a céltalanság, az önsorsrontás, a felnőttkori sikertelenség, a magánéleti kudarcok miéértjének, és sokszor már ennek a megismerése, tudatosítása is elegendő ahhoz, hogy beinduljon az egyénben egy olyan öngyógyító folyamat, melynek hatására az élete új irányt vehet.

A rezonometria módszerének előnye az is, hogy alkalmas utókövetésre, tehát az okok feltérképezése után lehetőség nyílik arra, hogy az így meghozott döntések eredményét is ellenőrizzük.

Fontos azonban azt is leszögezni, hogy a tudatalattiban való kutakodás nem történhet kontrollálatlanul. A tudatalattink a mi „csendestársunk”. Biztosítja, hogy élni tudjuk az életünket, amihez hozzátartozik, hogy bizonyos dolgoknak ott a helyük, és azokat nem szabad bolygatnunk.

Az írásanalitikusé a feladat és egyben a felelősség is, hogy kellő alázattal, szaktudása legjavát adva felismerje a határokat – köztük sajátját is –, és meghatározza az ügyféllel egyetértésben azt a problémakört, amelyen valóban érdemes és lehet is a rezonometria módszerével dolgozni.



Kánn Krisztina  
írásanalitikus szaktanácsadó  
[www.gravirage.hu](http://www.gravirage.hu)